

I bestemmelsen i stk. 2 afgrænses de oplysninger i CPR, der kan videregives af kommunerne ved enkeltforespørgsler, på samme måde som i § 38, stk. 1, om Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger om en større kreds af personer til private, når der bortses fra oplysning om markering af fritagelse for reklamehenvendelser.

Bestemmelsen i stk. 3 er en parallel til bestemmelsen i § 38, stk. 3, der giver Indenrigsministeriet en tilsvarende adgang til i elektronisk form at levere oplysning om civilstand til selskaber og pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed, jf. kapitel 9 a i lov om banker og sparekasser. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 38, stk. 3. Nærværende bestemmelse giver endvidere adgang til oplysning om pågældendes slægtskabsforhold.

Bestemmelsen i stk. 4 er en parallel til bestemmelsen i § 38, stk. 4, der giver Indenrigsministeriet en adgang til i elektronisk form at levere beskyttede navne og adresser til kreditoplysningsbureauer. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 38, stk. 4.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, hvorefter en adressebeskyttelse ikke kan opretholdes overfor kreditorer, der agter at foretage skridt til opkrævning eller inddrivelse af en forfalden fordring.

En kreditor skal således kunne fremvise en forfalden, ubetalt fordring. Meningen med denne undtagelse fra navne- og adressebeskyttelsen er, at man ikke skal kunne gemme sig for sine kreditorer gennem en navne- og adressebeskyttelse for at undgå at betale sin gæld. At en fordring er forfalden betyder, at den sidste rettidige betalingsdag er overskredet.

Navne- og adressebeskyttelse skal dog ikke altid vige for kreditorer, selv om disse kan opfylde betingelserne, der er angivet ovenfor. Dette skyldes, at der kan tænkes tilfælde, hvor formålet med at præsentere en forfalden fordring ikke er at få de penge m.m., man har tilgode, men derimod er en måde at omgå beskyttelsen på. Der må i almindelighed kunne ses bort fra muligheden for omgåelse, hvis den spørgende er en forretningsvirksomhed, herunder en advokatvirksomhed. Kommunerne afviser i dag visse adresseforespørgsler, fordi der rejses tvivl om fordringens eksistens. I sådanne tilfælde er det fundet hensigtsmæssigt at afklare tvivlen ved som noget nyt at pålægge kommunerne at forelægge anmodningen for den angivelige skyldner.

Kravet til identifikation i stk. 6 svarer til, hvad der er gældende i dag, jf. folkeregistreringsbekendtgørelsens § 24, stk. 1.

Til § 43

Efter bestemmelsen i stk. 1, som svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 17, stk. 4, kan kommunen herudover udlevere beskyttede navne og adresser til private, der skønnes at have en retlig interesse. Efter bestemmelsen er det en betingelse at den beskyttede ikke har fremsat en indvending mod udleveringen, som kommunen finder skal tillægges større vægt end den spørgendes retlige interesse.

Ifølge Indenrigsministeriets praksis foreligger der som regel kun en retlig interesse, hvis den ønskede oplysning i sig selv ændrer retstilstanden, er nødvendig for at få denne ændret eller skal bruges til at gøre en ret gældende, jf. i øvrigt bemærkningerne til stk. 2.

I bestemmelsen i stk. 2 foreslås som noget nyt, at der i tilfælde af retlig interesse også kan udleveres oplysninger om navn, adresse og fødselsdato på nuværende eller tidligere ægtefælle, børn og forældre til den forud identificerede. For så vidt angår oplysning om ægtefælle vil dette være aktuelt for f.eks. forsyningsvirksomheder (el, gas, vand m.v.), hvor den person, der kan identificeres af selskabet, er kunden, men krav også skal gøres gældende overfor ægtefælle, jf. lovbkg. nr. 37 af 5. januar 1995 om ægteskabets retsvirkninger, § 11. Den retlige interesse betyder ikke, at der kan ses bort fra kravet i bestemmelsens 1. punktum om identifikation. Der kan aldrig udleveres oplysninger til private, som ikke har identificeret den person, der ønskes oplysninger om, på den måde, der er angivet i § 42, stk. 6.

Om udtrykket retlig interesse henvises til bemærkningerne til stk. 1. Som eksempel kan nævnes, at en oplysning om slægtskab kan være af betydning for fremsættelse af et arvekrav. På samme måde som bobestyrere og andre efter § 50, stk. 1 og 2, har adgang til nødvendige oplysninger i ældre folkeregistermateriale i forbindelse med skifte m.v. ved en persons død, giver bestemmelsen i stk. 2 en tilsvarende adgang for disse til CPR's oplysninger. Et andet eksempel på retlig interesse er, at oplysningen har betydning for udfaldet af en verserende eller forestående retsag. Retlig interesse i en oplysning har man også, hvis oplysningen har betydning for udfaldet af et erstatningskrav, man selv har rejst, eller som er rejst mod en. Såfremt ens krav på en ydelse er afhængig af, om man har boet et bestemt sted sammen med en anden person i en bestemt periode, har man en retlig interesse i at få oplyst disse forhold. Derimod er f.eks. ønsket om at